

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15Sa/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5022200211
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Maukš
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2024:5022200211.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

10
ZA-15Sa/17/2022

Správny súd v Banskej Bystrici sudcom Mgr. Andrejom Maukšom vo veci žalobcu A. B., nar. XX. XX. XXXX, C. XX, D., proti žalovanému Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát, Kuzmányho 26, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-6/2022 zo dňa 04. 04. 2022, takto

rozhodol:

10
ZA-15Sa/17/2022

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

10
ZA-15Sa/17/2022

Administratívne konanie o skutku 1

1. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, Okresný dopravný inšpektorát (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) začal voči žalobcovi správne konanie na základe správy o výsledku objasňovania priestupku č. ORPZ-ZA-ODI1-194/2019-P dňa 18. 06. 2019 (doručením predvolania žalobcovi na ústne pojednávanie) pre podozrenie z porušenia § 3 ods. 2 písm. b) a § 59 ods. 3 zákona č. 8/2009 o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o cestnej premávke“) a § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „Zákon o priestupkoch“). Rozhodnutím č. ORPZ-ZA-ODI2-257/2019-P zo dňa 01. 07. 2019 (ďalej len „pôvodné prvostupňové rozhodnutie“) uznal prvostupňový správny orgán žalobcu za vinného z priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l) Zákon o priestupkoch, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 30 eur. Žalovaný rozhodnutím č. KRPZ-ZA-KDI-SK-38/2019 zo dňa 22. 08. 2019 odvolanie žalobcu zamietol a pôvodné prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

2. Na základe správnej žaloby podanej žalobcom Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 29Sa/39/2019 zo dňa 08. 09. 2020 vyššie uvedené rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia vyplýva, že rozhodnutie žalovaného nevychádzalo z dostatočne zisteného skutkového stavu na riadne posúdenie veci, pretože žalovaný nebral ohľad na obranu žalobcu, z ktorej vyplynula potreba posudzovať jeho zodpovednosť aj podľa § 44 ods. 6 štvrtá veta a ods. 7 druhá veta Zákona

o cestnej premávke a nielen podľa § 3 ods. 2 písm. b) v spojení s § 59 ods. 3 Zákona o priestupkoch. Žalobca nemal po nevyhnutne potrebný čas povinnosť dodržiavať zákaz stáť v pešej zóne, pokiaľ by bolo preukázané, že použil vozidlo v súvislosti s prepravou fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Informatívna prevádzková značka IP 16 v spojení s dodatkovou tabuľkou E15 nezakotvuje povinnosť vodiča stáť v pešej zóne len na danom mieste, ale len dovoľenie využívať označené parkovné miesto. To však neznamená, že v pešej zóne by vodič s parkovacím preukazom mohol stáť kdekoľvek, napr. aj na vyznačenom vodorovnom dopravnom značení V10A, alebo cez takto vyznačené značenie cúvať, prechádzať, blokovať iné vozidlá a podobne. Tiež je potrebné v súlade s § 44 ods. 7 druhá veta Zákona o cestnej premávke skúmať, či išlo o státie po nevyhnutý čas. Preto je potrebné zamerať dokazovanie, či žalobca vošiel do pešej zóny v súvislosti s prepravou osoby ŤZP, či tu stál po nevyhnutný čas a či miestom, ktoré zvolil na státie, neohrozoval bezpečnosť cestnej premávky, teda neporušil niektoré z ďalších ustanovení Zákona o cestnej premávke.

3. Po zrušení rozhodnutia správnym súdom žalovaný rozhodnutím č. KRPZ-ZA-KDI-SK-38/2019 zo dňa 24. 11. 2020 zrušil pôvodné prvostupňové rozhodnutie a vec vrátil prvostupňovému správnenému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie. V odôvodnení poukázal najmä na závery správneho súdu.

Administratívne konanie o skutku 2

4. Prvostupňový správny orgán začal správne konanie na základe správy o výsledku objasňovania priestupku č. KRPZ-ZA-KDI7-P-20/2021 dňa 27. 10. 2021 (doručením predvolania žalobcovi na ústne pojednávanie) voči žalobcovi pre podozrenie z porušenia § 4 ods. 1 písm. b) Zákona o cestnej premávke.

Prvostupňové a napadnuté rozhodnutie

5.1. Prvostupňový správny orgán o obidvoch skutkoch rozhodol rozhodnutím č. ORPZ-ZA-ODI2-257/2019-P, ORPZ-ZA-ODI2-413/2021-P zo dňa 15. 11. 2021 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) tak, že žalobcu uznal za vinného z priestupku:

5.2. v bode 1. na tom skutkovom základe, že dňa 17. 04. 2019 o 23:10 hod. viedol motorové vozidlo e. č. E. F. v obci Žilina po ulici Horný val pri križovatke s Bottovou ulicou, v smere jazdy od Kuzmányho ulice k Makovickému domu tak, že cúval cez vodorovné dopravné značenie V10A, parkovacie miesto s kolmým státím a vodorovné dopravné značenie parkovacie miesto pre osobu so zdravotným postihnutím, pričom neuposlúchol pokyn vyplývajúci z dopravnej značky V10A a E15 a následne zastal a stál v pešej zóne, kde je to zakázané,

5.3. v bode 2. na tom skutkovom základe, že dňa 08. 08. 2021 o 8:00 hod. viedol jazdnú súpravu zloženú z vozidla Opel Vivaro e. č. E. a obytného prívesu Lunard delta kategórie O2 e. č. E. v obci Ružomberok po ceste I/18, kde bol na odstavnej ploche pri kasárňach v kilometri 520 zastavený a kontrolovaný hliadkou oddelenia Mýtnej polície PZ Liptovský Mikuláš, pričom nepredložil predpísaný doklad preukazujúci vykonanie a platnosť technickej kontroly prípojného vozidla s tým, že následnou lustráciou bolo zistené, že príves má vykonanú technickú kontrolu, ale vodič nemal predpísaný doklad na preukázanie tejto skutočnosti.

5.4. Vyššie uvedeným konaním porušil žalobca § 3 ods. 2 písm. b), § 4 ods. 1 písm. b) a § 59 ods. 3 Zákona o cestnej premávke a bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. m) (dnes písm. l)) Zákona o priestupkoch za čo mu podľa § 22 ods. 2 písm. h) (dnes písm. g)) Zákona o priestupkoch bola uložená pokuta vo výške 40 eur a podľa § 79 ods. 1 Zákona o priestupkoch povinnosť nahradiť trovy konania vo výške 16 eur.

5.5. V rámci odôvodnenia prvostupňový správny orgán vychádzal zo správ o výsledku objasňovania priestupku, kamerového záznamu, výpisu z elektronickej karty vodiča, záznamov o podaní vysvetlenia a zápisníc z ústneho pojednávania.

5.6. Výšku pokuty odôvodnil prvostupňový správny orgán najmä tým, že konaním žalobcu nebola spôsobená materiálna škoda ani zranenie, priestupok bol spáchaný z nedbanlivosti, bol ohrozený záujem chránený zákonom, teda bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, pričom ako priťažujúcu okolnosť vyhodnotil to, že žalobca bol v posledných piatich rokoch postihnutý za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Pokutu uložil v spodnej polovici maximálnej sadzby vo výške 40 eur a mal za to, že takáto sankcia je dostatočná aj na výchovný vplyv, aby sa žalobca v budúcnosti správal disciplinovane a tiež nie je tak vysoká, aby v dôsledku jej uloženia nastali likvidačné účinky aj s poukazom na možnosť žalobcu uhradiť pokutu v splátkach.

6.1. Žalovaný rozhodnutím č. KRPZ-ZA-KDI-SK-6/2022 zo dňa 04. 04. 2022 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. V závere rozhodnutia žalovaný uzavrel, že prvostupňový správny orgán zistil presne a úplne skutočný stav veci, obstaral si potrebné doklady pre rozhodnutie, ktoré je v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi.

6.2. K námietke žalobcu, že sa nedopustil dopravného priestupku a že nebolo rešpektované rozhodnutie Krajského súdu Žiliny uviedol, že mal videozáznamom a záznamom o podaní vysvetlenia preukázané, že žalobca dňa 17. 04. 2019 o 23:10 hod. s vozidlom zastavil a stál v pešej zóne v mieste, kde nie je dopravným značením určené vyhradené státie pre vozidlá s platným povolením na vjazd a parkovanie v pešej zóne, pričom takéto miesto bolo neobsadené pred jeho vozidlom (žalobca uviedol, že s vozidlom ostal stáť mimo vyhradené parkovacie miesta, prednou časťou k miestnej tržnici a čakal s vypnutým motorom na svoju manželku). Žalovaný uviedol, že aj keď bol žalobca držiteľom platného povolenia na vjazd a zotrvanie v pešej zóne, bol povinný pri stáťi použiť na to vyhradený priestor, a to aj v súvislosti s prepravou ťažko zdravotne postihnutej osoby (jeho manželky G. B.), pretože žalobca stál v pešej zóne nad rámec nevyhnutne potrebného času podľa ustanovenia § 44 ods. 7 druhá veta Zákona o cestnej premávke. Výkladom uvedeného zákonného ustanovenia podľa jeho účelu pôjde o možnosť ťažko zdravotne postihnutej osoby s ohľadom na jej reálne obmedzenia v rôznych životných situáciách daných jej znevýhodnením obstarat' svoje základné životné a sociálne potreby rovnocenne s osobami bez znevýhodnenia. Za takýto čas považoval žalovaný čas, keď žalobca dovezol svoju manželku na námestie, kde z vozidla vystúpila, ale nie čas, keď vozidlo zaparkoval mimo vyhradené parkovacie miesto za účelom čakania na manželku, kým sa vráti z prechádzky. Žalobca mal pri čakaní na manželku, ktorá sa išla poprechádzať, vozidlo zaparkovať na vyhradené voľné parkovacie miesto, ktoré sa nachádzalo pred jeho vozidlom, pričom mohol použiť aj vyhradené parkovacie miesto pre osobu zdravotne ťažko postihnutú.

6.3. K námietke žalobcu, že bol v minulosti nespravodlivo obvinený a uznaný vinným z dopravného priestupku, čo potvrdil aj Krajský súd v Žiline, žalovaný uviedol, že Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudkom číslo 2Asan/7/2019 zo dňa 20. 10. 2021 zamietol kasačnú sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu Žiliny, ktorým bola zamietnutá jeho správna žaloba voči rozhodnutiu žalovaného.

6.4. K námietke žalobcu, že sa nedopustil ani druhého priestupku, žalovaný uviedol, že zo spisového materiálu KRPZ-ZA-KDI-7-P-20/2021 vyplýva, že žalobca počas kontroly nepredložil príslušníkovi Policajného zboru predpísané doklady, a to preukázanie vykonania technickej kontroly prípojného vozidla. Žalobca odmietol správu o výsledku objasňovania priestupku podpísať, odmietol sa do správy vyjadriť a odmietol podpísať aj potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu. Pokiaľ žalobca tvrdil, že mu doklady boli odcudzené hliadkou pri predchádzajúcej kontrole, toto neuvádzal počas kontroly v predmetnej veci (od 8:00 hod. do 8:47 hod.), pretože až o 08:49 hod. volal na telefónne číslo 158, čo vyplýva aj zo správy o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 11. 08. 2021, ako aj zo žiadosti o prešetrenie nezákonného postupu policajta predloženého žalobcom. Toto tvrdenie žalobcu považoval žalovaný za účelové v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za priestupok, nakoľko v systéme operačného strediska KR PZ Žiliny je evidované, že bolo vykonané šetrenie OR PZ v Ružomberku, pričom bolo zistené, že žalobca kontrolovaný nebol. Odcudzenie dokladov žalobca len tvrdí bez relevantných dôkazov. Pokiaľ by žalobca aj kontrolovaný bol, mal si po kontrole skontrolovať, či mu boli predložené doklady vrátené.

Správna žaloba a vyjadrenie žalovaného

7. Žalobca sa včas podanou správnu žalobou na Krajský súd v Žiline ako správny súd dňa 11. 04. 2022 domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia. Uviedol, že bolo zamietnuté jeho odvolanie voči prvostupňovému rozhodnutiu. Vo veci bolo vyhotovených množstvo písomností, v ktorých sa ťažko orientuje. Dopravné priestupky chce prejednať za svojej prítomnosti, aby sa mohol obhájiť a objasniť, ako k nim došlo, pretože v spise to účelovo nie je zdokumentované a chce doložiť písomnosti nedané do spisu, ktoré potvrdzujú, že sa nedopustil dopravných priestupkov, ktoré príslušníčka účelovo do spisu nedala. Konanie považuje za neobjektívne a zaujaté.

8.1. V podaní doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 04. 07. 2022 žalobca na základe výzvy na doplnenie náležitostí žaloby uviedol, že sa domáha zrušenia napadnutého aj prvostupňového rozhodnutia a vrátenia veci prvostupňovému správnomu orgánu na ďalšie konanie, alternatívne zastavenie konania správnym súdom, pretože skutok sa nestal. Poukázal na § 195 písm. a) SSP

a považoval zistenie skutkového stavu orgánmi verejnej správy za nedostačujúce a zavádzajúce na riadne posúdenie veci a skutkový stav v napadnutom rozhodnutí je v rozpore s administratívnym spisom. 8.2. Ku skutku pod bodom 1 uviedol, že dňa 17. 04. 2019 viezol manželku, ktorá je ZŤP s doprovodom na Mariánske námestie v Žiline, bol zablokovaný vozidlom, ktorý viedol vodič Ustupský, čo oznámil na číslo 158 a zaznamenal na kameru namontovanú na svojom vozidle. Privolaná policajka nechcela priestupok pána Ustupského riešiť, a preto žalobca dňa 26. 04. 2019 podal na pána Ustupského oznámenie, ku ktorému priložil SD kartu so záznamom z kamery. Žalobca bol obvinený z dopravného priestupku pôvodným prvostupňovým rozhodnutím, ktoré potvrdil žalovaný. Pôvodné rozhodnutie žalovaného bolo zrušené Krajským súdom v Žiline a následne žalovaný zrušil pôvodné prvostupňové rozhodnutie. Následne žalobca a jeho manželka vo veci vypovedali. Výpovede svedčiace v prospech žalobcu boli neuznané ako účelové. Boli odstránené aj dokumenty, ktoré svedčili o zneužívaní postavenia polície voči žalobcovi (bol v systéme ako osoba v pátraní alebo osoba so zdržaným vodičským preukazom, následne bolo oznámené, že išlo o omyl). Tiež boli odstránené dokumenty, ktorými žalobca v roku 2019 nahlásil totožné dopravné priestupky z akých bol obvinený a polícia vyhodnotila, že nejde o dopravné priestupky. Žalobca následne uviedol, že Krajský súd v Žiline v bode 21. rozsudku sp. zn. 29Sa/39/2019 uviedol, že je potrebné zamerať dokazovanie na to, či žalobca skutočne vošiel do pešej zóny v súvislosti s prepravou osoby ZŤP a či tu stál po nevyhnutý čas a či miestom, ktoré zvolil na státie, neohrozoval bezpečnosť cestnej premávky, teda či neporušil niektoré z ďalších ustanovení Zákona o cestnej premávke. Podľa žalobcu správne orgány vo veci tento záver nerešpektovali. Žalobca má za to, že sa dopravných priestupkov neodpustil a žiadal, aby konanie bolo zastavené.

8.3. Ku skutku pod bodom 2 žalobca uviedol, že dňa 08. 08. 2021 prechádzal z Dolného Kubína do Liptovského Mikuláša, kde bol zastavený vozidlom polície, ktorá mu kontrolovala doklady k motorovému vozidlu a pripojenému karavanu. V Ružomberku ho zastavil policajný príslušník, ktorý žiadal doklad o zdravotnej spôsobilosti a potvrdenie o STK na karavan, pričom keď žalobca tieto dokumenty nenašiel, dostal pokutu 20 eur. Žalobca má za to, že tieto doklady mal pri sebe, keď nastupoval na cestu a museli mu ich odcudziť pri prvej kontrole. Žalobca volal na číslo 158, kde mu poradili, aby podal trestné oznámenie, čo urobil. Keď žalobca odmietol zaplatiť pokutu, bol mu odobratý vodičský preukaz, pretože nepreukázal spôsobilosť viesť motorové vozidlo, napriek tomu mu príslušník dal povolenie viesť motorové vozidlo na 15 dní. Žalobca uviedol, že zdravotné prehliadky má absolvované každé 2 roky. V ten istý deň podal na policajnom oddelení v Ružomberku vysvetlenie ohľadom odcudzenia dokladov, kde mu oznámili, že príslušník F., ktorý mu uložil pokutu, spadá pod KDI v Žiline, vysunuté pracovisko Liptovský Mikuláš. Následne išiel do Liptovského Mikuláša s dokladom o zdravotnej prehliadke, ukázal ich príslušníkovi F., ktorý však neakceptoval jeho požiadavku a vodičský preukaz mu odmietol vrátiť.

8.4. Záverom navrhol v prípade pochybností vykonať dokazovanie výsluchom príslušníkov H., I., F., J., K. a L.. K podaniu pripojil elektronické záznamy na SD kartách a listinné dôkazy.

9. Žalovaný navrhol správnu žalobu zamietnuť. Ku skutku pod bodom 1 sa vyjadril obdobne ako v napadnutom rozhodnutí. Zdôraznil, že žalobca s vozidlom zastavil a stál v pešej zóne v mieste, kde dopravným značením nebolo určené vyradené státie pre vozidlá s platným povolením na vjazd a parkovanie v pešej zóne, čo potvrdzuje videozáznam vyhotovený žalobcom aj záznam o podaní vysvetlenia. Žalobca stál v pešej zóne nad rámec nevyhnutne potrebného času v súvislosti s prepravou osoby ťažko zdravotne postihnutej podľa § 44 ods. 7 druhá veta Zákona o cestnej premávke. Ku skutku pod bodom 2. žalovaný uviedol, že zo spisového materiálu vyplýva, že žalobca dňa 08. 08. 2021 počas kontroly nepredložil príslušníkovi Policajného zboru predpísané doklady, a to preukázanie vykonania technickej kontroly prípojného vozidla. Podľa žalobcu mu doklady boli odcudzené hliadkou pri predchádzajúcej kontrole, čo však počas kontroly neuvádzal a nevie toto tvrdenie relevantne preukázať. Žalovaný považuje toto tvrdenie žalobcu za účelové, nakoľko v systéme operačného strediska Krajského riaditeľstva PZ v Žiline je evidované, že bolo vykonané šetrenie OR PZ v Ružomberku, ale žalobca nebol kontrolovaný. Ak aj žalobca bol kontrolovaný a predkladal určité doklady, mal si po kontrole skontrolovať, či mu boli vrátené.

10. Žalobca v replike zopakoval svoje tvrdenia z doplnenia žaloby. Ku skutku pod bodom 1 uviedol, že po predložení dôkazov, že aj iní vodiči porušovali dopravný predpis, z ktorého bol obvinený (kamerových záznamov), bolo konanie voči žalobcovi zastavené. Obvinenie je nezákonné a žalovaný ignoroval výpoveď jeho manželky a názor Krajského súdu v Žiline. Ku skutku pod bodom 2 uviedol, že pôvodne bol obvinený z toho, že nepredložil potvrdenie o zdravotnej prehliadke vodiča nad 65 rokov a bol mu zdržaný vodičský preukaz, k čomu však došlo nezákonne pretože § 89 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. bol pozastavený počas koronavírusu a obnovený až 01. 08. 2022. Preto bol následne obvinený

už len z nepreukázania sa vykonaním technickej kontroly privesu. Z tohto dôvodu podal aj sťažnosť na Generálnu prokuratúru. Zotrval na tvrdení, že mu doklady odcudzili policajti pri predchádzajúcej kontrole. K replike priložil listinné dôkazy. Žalovaný dupliku nepodal.

Posúdenie veci správnym súdom

11. S účinnosťou od 01. 06. 2023 prešla pôsobnosť Krajského súdu v Žiline ako správneho súdu na Správny súd v Banskej Bystrici podľa § 3 ods. 3 písm. a) Zákona č. 151/2022 Z. z., ktorý vec vedie pod sp. zn. ZA-15Sa/17/2022. Správny súd preskúmal správnu žalobu a administratívny spis, vo veci nariadil na návrh žalobcu pojednávanie na 29. 01. 2024 a dospel k záveru, že správna žaloba je nedôvodná, a preto ju podľa § 190 SSP zamietol.

12. V súlade s ustanovením § 182 ods. 1 písm. a) SSP je jednou z povinných náležitostí správnej žaloby uviesť dôvody žaloby, z ktorých musí byť zrejmé, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov žalobca považuje napadnuté výroky rozhodnutia za nezákonné (žalobné body). Podľa ustanovenia § 134 ods. 1 SSP je správny súd viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, pričom v predmetnej veci neplatí žiadna z výnimiek uvedená v § 134 ods. 2 písm. a) až f) SSP. Podľa § 183 SSP môže žalobca rozšíriť správnu žalobu o ďalší žalobný návrh alebo bod len v lehote ustanovenej na podanie žaloby, ktorá je podľa § 181 ods. 1 pre fyzickú osobu 2 mesiace od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy. Podľa obsahu administratívneho spisu bolo napadnuté rozhodnutie doručené žalobcovi dňa 06. 04. 2022, teda správnu žalobu mohol podať do 06. 06. 2022 a do tejto lehoty mohol uvádzať žalobné body. V uvedenej lehote bola správna žaloba podaná, avšak doplnenie žaloby bolo podľa priloženej obálky podané na pošte až dňa 01. 07. 2022 a replika žalobcu bola podaná na súd osobne až dňa 07. 10. 2022. Preto mohol správny súd preskúmať napadnuté rozhodnutie len v rozsahu žalobných bodov uvádzaných v správnej žalobe a nie v následných podaniach žalobcu.

13. Preskúmaním žaloby dospel správny súd k záveru, že táto neobsahuje žiaden žalobný bod, teda žiaden konkrétny skutkový a právny dôvod, pre ktorý považuje žalobca napadnuté rozhodnutie za nezákonné. Žalobca v správnej žalobe len stručne popisuje priebeh administratívneho konania, žiada o prejednanie veci pred súdom za jeho prítomnosti a len odkazuje, že v tejto súvislosti dodá písomnosti, ktoré však k správnej žalobe v zákonnej lehote na jej podanie nepriložil. Žalobca ďalej len všeobecne tvrdí, že v administratívnom spise nie je objektívne zdokumentované ako k priestupkom došlo a uvádza, že príslušníčka do spisu nedala dokumenty, ktoré by potvrdzovali, že sa žalobca priestupkov nedopustil, a preto je konanie neobjektívne a zaujaté. Žalobca však nekonkretizuje, aké konkrétne dôkazy v spise chýbajú a ako preukazujú, že sa nedopustil priestupkov, ktoré sú mu kladené za vinu. Takéto všeobecné tvrdenie nespĺňa náležitosti žalobného bodu a neumožňuje správne preskúmať napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo.

14. Vzhľadom na to, že napadnutým a prvostupňovým rozhodnutím bolo rozhodnuté o priestupkoch, ide v predmetnej veci v súlade s ustanovením § 194 ods. 1 SSP o správnu žalobu vo veciach správneho trestania. V tomto type konania platia zo všeobecných pravidiel viazanosti rozsahom a dôvodmi žaloby (ktoré správny súd uviedol v odseku 12. tohto rozsudku) výnimky z dôvodov ustanovených v § 195 SSP písm. a) až e). Žalobca v doplnení žaloby výslovne poukazuje na § 195 písm. a) SSP a uvádza, že zistenie skutkového stavu žalovaným nebolo dostačujúce na riadne posúdenie veci a skutkový stav ustálený v napadnutom rozhodnutí je v rozpore s administratívnym spisom. V tomto rozsahu môže správny súd preskúmať aj dôvody uvádzané žalobcom v doplnení žaloby a replike, hoci neboli vznesené v zákonnej lehote na podanie správnej žaloby s tým, že správny súd je povinný na takéto dôvody prihliadnuť aj ex offico. Taktiež môže správny súd v tejto súvislosti podľa § 197 SSP doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj na návrh účastníka konania, ktorým však nie je viazaný, a preto sa správny súd ďalej zaoberal aj návrhmi žalobcu na vykonanie dokazovania v doplnení žaloby a replike.

15. Ku skutku pod bodom 1 žalobca v doplnení žaloby hovorí o priestupkoch vodiča Ustupského, ktorý mal byť zaznamenaný na kamere namontovanej na vozidle žalobcu, k čomu žalobca priložil záznam z kamery. Správny súd uvádza, že skutkové otázky ohľadom spáchania priestupku inej osoby ako žalobcu nie sú predmetom súdneho prieskumu, ani neboli predmetom preskúmaného administratívneho konania, a preto akékoľvek doplnenie dokazovania v tomto smere je irelevantné

pre rozhodnutie vo veci a nemožno skonštatovať nedostatočné zistenie skutkového stavu zo strany žalovaného.

16. Žalobca ďalej ku skutku 1 namietol, že výpovede svedčiace v jeho prospech boli neuznané ako účelové. Žalobca síce nekonkretizuje, ktoré výpovede mal na mysli, preskúmaním prvostupňového rozhodnutia však správny súd zistil, že na strane 4 prvostupňový správny orgán uviedol, že výpovede žalobcu v zápisnici z ústneho pojednávania zo dňa 25. 02. 2021 a zázname o podaní vysvetlenia zo dňa 26. 04. 2019 nekorešponujú pre rozpory a z uvedeného dôvodu považoval skutočnosti uvádzané žalobcom v jeho neskoršej výpovedi za účelové. Správny súd má za to, že takýto záver nepredstavuje vyhodnotenie skutkového stavu v rozpore s administratívnym spisom, nakoľko žalobca v zázname o podaní vysvetlenia zo dňa 26. 04. 2019 uviedol, že dňa 17. 04. 2019 (kedy došlo k spáchaniu skutku pod bodom 1) vykonával svoju podnikateľskú činnosť ako taxikár na predmetnom motorovom vozidle a vo vozidle sa nachádzal sám. Až následne vo výpovedi dňa 25. 02. 2021 v rámci zápisnice z ústneho pojednávania uviedol, že dovezol svoju manželku, ktorá je ZŤP aj s dcérou a vyložil ich na námestí pri Royali a výsledne uviedol, že v tom čase svoje vozidlo neprevádzkoval ako taxislužbu. V tejto skutkovej otázke bol zrejmý rozpor, a preto je záver prvostupňového správneho orgánu v súlade s obsahom administratívneho spisu.

17. Žalobca ďalej namietal, že zo spisu boli odstránené dokumenty, podľa ktorých bol vedený ako osoba v pátraní a že mu bol zadržaný vodičský preukaz, pričom následne bolo vysvetlené, že išlo o omyl. Správny súd uvádza, že tieto skutočnosti sú irelevantné pre posúdenie priestupkov žalobcu, ktoré spočívali (skutok 1) v státi v pešej zóne na mieste, kde je to zakázané a (skutok 2) v nepredložení predpísaných dokladov pri dopravnej kontrole. Preto akékoľvek tvrdenia žalobcu v tomto smere nie sú podstatné pre rozhodnutie vo veci. Pokiaľ chcel žalobca preskúmať postup správnych orgánov, ktoré zadali do systému, že žalobca je osoba v pátraní alebo osoba so zadržaným vodičským preukazom, mohol v tejto súvislosti podať správnu žalobu proti inému zásahu podľa § 252 SSP a nasl. Na podanie tejto žaloby však § 256 SSP ustanovuje subjektívnu lehotu dvoch mesiacov odo dňa, keď sa osoba dotknutá iným zásahom orgánu verejnej správy o ňom dozvedela. Z priložených podaní žalobcu na č. I. 61 a 63 spisu vyplýva, že o týchto zásahoch vedel najneskôr dňa 08. 08. 2019, keď sa dožadoval vysvetlenia od prvostupňového správneho orgánu. Keďže správnu žalobu v predmetnej veci podal až dňa 11. 04. 2022, nemohol sa správny súd týmito otázkami v predmetnej veci zaoberať.

18. Rovnako sú irelevantné aj tvrdenia žalobcu v doplnení žaloby o preukazovaní priestupkov, ktoré žalobca nahlásil a ktorých sa mali dopustiť iné osoby. Skutočnosť, ako správny orgán posúdil iné oznámenia o priestupku, kde mohla byť úplne iná skutková a právna situácia, nemajú žiaden vplyv na vyhodnotenie konania žalovaného v predmetnej veci, a preto v tomto smere nemožno skonštatovať, že by bolo zistenie skutkového stavu nedostačujúce.

19. Žalobca ďalej v replike namietal, že žalovaný postupoval v rozpore s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 29Sa/39/2019, podľa ktorého je potrebné zamerať dokazovanie na to, či žalobca skutočne vošiel do pešej zóny v súvislosti s prepravou osoby ZŤP a či tu stál po nevyhnutný čas a či na mieste, kde stál, neohrozil bezpečnosť cestnej premávky, teda či neporušil niektoré z ďalších ustanovení Zákona o cestnej premávke. Pôvodné rozhodnutie o priestupku pod bodom 1 bolo správnym súdom zrušené najmä pre nedostatočné zistenie skutkového stavu, pretože sa žalovaný ani prvostupňový správny orgán dostatočne nezaoberali ustanovením § 44 ods. 7 Zákona o cestnej premávke, týkajúcej sa prepravy osoby ťažko zdravotne postihutej. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia však správny súd nemôže súhlasiť so žalobcom, že by vyslovený záväzný právny názor krajského súdu nebol dodržaný. Po zrušení pôvodného rozhodnutia o priestupku 1 bolo doplnené dokazovanie výsluchom žalobcu a jeho manželky (osoby ťažko zdravotne postihutej). Žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí touto otázkou výslovne zaoberá na stranách 4 až 6, kde vyhodnotil ustanovenie § 44 ods. 7 Zákona o cestnej premávke tak, že žalobca stál v pešej zóne nad rámec nevyhnutne potrebného času, pričom za takýto čas považoval možnosť ťažko zdravotne postihutej osoby vzhľadom na jej reálne obmedzenia v rôznych životných situáciách, daných jej znevýhodnením, obstaráť svoje základné životné a sociálne potreby rovnocenne s osobami bez znevýhodnenia. Žalovaný uviedol, že takýto čas bol, keď žalobca dovezol svoju manželku na námestie, kde z vozidla vystúpila, ale nie čas, keď vozidlo zaparkoval mimo vyhradené parkovacie miesto za účelom čakania na manželku, kým sa vráti z prechádzky. V tomto čase mal žalobca zaparkovať svoje vozidlo na vyhradené voľné parkovacie miesto, ktoré sa nachádzalo pred jeho vozidlom, pričom mal použiť aj vyhradené parkovacie miesto pre osobu ťažko zdravotne postihnutú. Žalovaný tak riadne

vyhodnotil skutkovú otázku, s ktorou sa v pôvodnom rozhodnutí nezaoberal a správny súd má za to, že tak urobil dostatočne a v súlade s názorom krajského súdu v zrušujúcom rozsudku. Samotná skutková otázka, že žalovaný stál v pešej zóne mimo vyhradených parkovacích miest s vypnutým motorom, kým čakal na manželku (ktorá je ťažko zdravotne postihnutá), kým sa vráti z prechádzky je preukázaná videozáznamom a záznamom o podaní vysvetlenia žalobcu, ktoré sa nachádzajú v administratívnom spise. Táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná ani v rámci súdneho pojednávania, v rámci ktorého sám žalobca uviedol, že zaparkoval asi 2 metre od parkovacieho miesta. Preto nemožno v tejto skutkovej otázke hovoriť o nedostatočne zistenom skutkovom stave ani, že skutkový stav, ktorý vzal žalovaný za základ napadnutého rozhodnutia, je v rozpore s administratívnym spisom. Správny súd sa stotožňuje aj s tým, ako žalovaný vyhodnotil pojem „nevyhnutne potrebný čas“ podľa § 44 ods. 7 Zákona o cestnej premávke, za ktorý nepovažoval čkanie na osobu ťažko zdravotne postihnutú v aute s vypnutým motorom, pretože nejde o čas, ktorý ťažko zdravotne postihnutá osoba potrebovala pri nástupe alebo výstupe z vozidla.

20. Pokiaľ ide o druhý skutok, žalobca v replike podstate namietal, že doklady, ktoré nevedel predložiť hliadke pri kontrole, mu odobrala predchádzajúca hliadka pri inej kontrole vykonanej v rovnaký deň. Podľa správneho súdu bol v tejto otázke obrany žalobcu v administratívnom konaní dostatočne zistený skutkový stav. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že dňa 08. 08. 2021 bolo vykonané šetrenie OR PZ Ružomberok, či bol žalobca kontrolovaný, pričom bolo zistené, že kontrolovaný nebol (čl. 17 administratívneho spisu žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-6/2022), na čo poukázal aj žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Správny súd uvádza, že zo žiadneho dôkazu nachádzajúceho sa v administratívnom spise, ani v súdnom spise, nevyplýva, že by bol žalobcovi inou hliadkou odobratý doklad preukazujúci vykonanie technickej kontroly prípojného vozidla, a preto nemožno považovať skutkový záver žalovaného, že k tomu nedošlo, za rozporný s obsahom administratívneho spisu.

21. Pokiaľ žalobca ďalej namietal, že mu nemal byť zadržaný vodičský preukaz pre nepredloženie dokladu o zdravotnej spôsobilosti (mal za to, že nemal mať potvrdenie o zdravotnej spôsobilosti pre pozastavenie účinnosti zákonného ustanovenia), táto otázka nie je predmetom súdneho prieskumu, pretože žalobca bol napadnutým rozhodnutím v spojení s prvostupňovým rozhodnutím sankcionovaný len za nepredloženie dokladu o technickej kontrole prípojného vozidla. Preto akékoľvek argumenty týkajúce sa dokladu o zdravotnej spôsobilosti sú irelevantné. Pokiaľ mal žalobca za to, že mu bol neoprávnené odobratý vodičský preukaz, mohol sa v tejto súvislosti domáhať ochrany správnu žalobou proti inému zásahu podľa § 252 SSP a nasl. Keďže mu však bol vodičský preukaz zadržaný pri kontrole dňa 08. 08. 2021, kedy sa preukázateľne o tomto zásahu dozvedel, je zrejme, že zmeškal subjektívnu dvojmesačnú lehotu podľa § 256 SSP, keďže správnu žalobu podal až dňa 11. 04. 2022. Preto sa správny súd nemohol touto otázkou v predmetnej veci zaoberať.

22. Pokiaľ ide o návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania, tieto správny súd nepovažoval za dôvodné. Žalobca na pojednávaní uviedol, že predloženými elektronickými záznamami na SD kartách chce preukázať priestupky iných vodičov, ktorí stávajú mimo parkovacích miest (PenDrive 16 GB SD karta) a že na ZŤP miestach stávajú aj iné vozidlá, ktoré nie sú označené príslušným parkovacím preukazom (Patriot 32 GB SD karta). Tieto okolnosti nie sú relevantné pre posúdenie predmetu konania, teda skutkov, z ktorých bol uznaný za vinného z priestupkov žalobca, a preto nie je pre zistenie skutkového stavu veci potrebné doplniť dokazovanie v tomto smere. Pokiaľ ide o SD kartu Sandisk 16 GB, tu je podľa žalobcu zaznamenaný jeho telefonát na políciu ohľadom skutku 2, kde mu mali uviesť, prečo neoznámil odcudzenie dokumentov skôr, k čomu žalobca dodal, že nevedel, že mu dokumenty boli pri predchádzajúcej kontrole odcudzené, a preto to neoznámil. Skutočnosť, že žalobca nahlásil odcudzenie dokladov inou hliadkou po vykonanej kontrole v predmetnej veci vyplýva z napadnutého rozhodnutia, a teda táto skutočnosť bola dostatočne preukázaná a nie je k nej potrebné vykonať ďalšie dokazovanie prehraním telefonátu.

23. Súd nepovažoval za dôvodné ani návrhy žalobcu na výsluchy svedkov. Výsluchom maj. H. chcel žalobca preukázať, prečo ho obvinila, že nemá zdravotnú prehliadku. Keďže správny súd už vyššie uviedol, že okolnosť zdravotnej spôsobilosti žalobcu viesť motorové vozidlá nie je predmetom konania, je zistenie tejto skutočnosti irelevantné pre rozhodnutie vo veci. Výsluchom H. I. (príslušník žalovaného) chcel žalobca zistiť, prečo najprv potvrdil pôvodné prvostupňové rozhodnutie vo veci, kde uviedol, že bol riadne zistený skutkový stav a následne po konaní na správnom súde zrušil toto rozhodnutie a uviedol, že bolo pochybené v pôvodnom rozhodnutí. Tieto okolnosti sú vysvetlené v zrušujúcom rozhodnutí, ktoré

navrhnutý svedok v mene žalovaného vypracoval (žalovaný bol viazaný záväzným právnym názorom vysloveným Krajským súdom v Žiline sp. zn. 29Sa/39/2019), a preto nie je potrebné doplniť dokazovanie jeho výsluchom. Nprap. F. navrhol žalobca vypočuť k okolnostiam zadržania vodičského preukazu, čo však nie je predmetom konania, ako súd uzavrel vyššie, a preto je zistenie skutkového stavu v tomto smere irelevantné pre rozhodnutie vo veci. Svedka J. navrhol žalobca vypočuť ku skutočnosti, či sa nachádzal pri kontrole v rámci druhého skutku s pánom F.. Správny súd má za to, že zistenie tejto skutočnosti (či už jej potvrdenie alebo vrátenie) je irelevantné pre rozhodnutie vo veci, keďže nijako nesúvisí s otázkou zodpovednosti žalobcu za spáchanie druhého skutku. Žalobca chcel vypočuť aj svedkov K. a L., ktorí riešili jeho oznámenia na iné osoby, ktoré vyhodnotili tak, že nejde o spáchanie priestupku (parkovanie vozidla na ZŤP a státie mimo parkovacích miest). Správny súd má za to, že tieto okolnosti sa netýkajú predmetnej veci, teda priestupkov, ktoré sú kladené za vinu žalobcovi, a preto zisťovanie týchto skutočností je irelevantné pre rozhodnutie vo veci.

24. Žalobca priložil k doplneniu žaloby (č. l. 28 – 110 spisu) a k replike (č. l. 135 – 178 spisu) aj listinné dôkazy, pričom na súdnom pojednávaní dňa 29. 01. 2024 uviedol, že na ich vykonaní netrvá, a preto ich správny súd nevykonal. Správny súd nevidel dôvod vykonať tento dôkazy ani ex offa, pretože nemôžu prispieť k zisteniu relevantného skutkového stavu v predmetnej veci, keďže väčšina týchto listín sa už nachádza v administratívnom spise, alebo súdnom spise Krajského súdu v Žiline (ktorý rozhodol o pôvodnej správnej žalobe sp. zn. 29Sa/30/2019) alebo sa týkajú veci nesúvisiaci s predmetom konania (najmä oznámenia iných priestupkov, ktorých sa mali odpustiť iné osoby).

25. Správny súd preto uzatvára, že zistenie skutkového stavu žalovaným bolo dostačujúce na riadne posúdenie veci a skutkový stav, ktorý vzal žalovaný za základ napadnutého rozhodnutia nie je v rozpore s administratívnymi spismi. Preto nedošlo k porušeniu § 195 písm. a) SSP. Tiež správny súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia a administratívneho spisu nezistil porušenie ustanovení § 195 písm. b) až e), teda že by bola žalovaným nesprávne vyhodnotená otázka zániku zodpovednosti za priestupok, že by boli porušené základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, alebo zásady ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie a taktiež ani uložený druh a výška sankcie nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy.

26. Vzhľadom na to, že žalobca nebol v konaní úspešný, keďže jeho žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, správny súd mu podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario nepriznal právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

2

ZA-15Sa/17/2022

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia na Správny súd v Banskej Bystrici. O kasačnej sťažnosti rozhoduje Najvyšší správny súd Slovenskej republiky. Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v dvoch vyhotoveniach.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť:

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom a kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.